

In dit voorleesverhaal over Klein Beertje beschrijf ik naast dagelijkse gebeurtenissen enkele actuele wereldse problemen die mij na aan het hart liggen (o.a. discriminatie en klimaatverandering). Ik probeer daarmee deze vraagstukken bespreekbaar te maken tussen kind en ouder/opvoeder. Mijn verhaal richt zich niet alleen op het kind, maar ook op de voorlezende ouder/opvoeder. Met dit verhaal wil ik, naast het overbrengen van de verwerkte boodschappen, de ouders aanzetten om ook zelfverzonnen verhaaltjes te gaan vertellen aan hun kind.

Toen mijn jongens nog klein waren vertelde ik elke avond een zelfverzonnen verhaaltje over Klein Beertje. De jongens waren daar altijd erg enthousiast over en ik vond het ook altijd genieten, zo'n moment met hen. In de verhalen verwerkte ik altijd problemen van die dag, maar dan vertaald naar de wereld van Klein Beertje. Dit bood de mogelijkheid om deze problemen op eenvoudige manier inzichtelijk en bespreekbaar te maken. Ditzelfde hoop ik te bereiken met dit verhaal voor een groter publiek.

Curaçao, 2015

Tekst en illustraties: Rob Kelder

Klein Beertje

en de

witte beer

Opstaan en baden

Voorzichtig opent Klein Beertje zijn ogen. Nog steeds ziet hij niets. Hij hoort ook helemaal niets. Droomt hij nog? Nee! Hij heeft heerlijk geslapen en lang. Heel lang! Nu is het tijd om wakker te worden. De winter is voorbij. Hij heeft geen idee hoe lang hij heeft geslapen, maar ook niet of hij al wakker mag worden. Dit was zijn eerste winterslaap. Ja, beren houden een heel lange slaap in de winter om geen last te hebben van de kou. Koud heeft hij het ook niet, hij ligt daar lekker warm tussen droge bladeren in een donker hol, samen met Papa en Mama Beer.

Klein Beertje durft nog niet op te staan. Waar zijn Papa en Mama Beer?, denkt hij. Die moeten hier toch ook zijn?

Hij luistert goed of hij zijn papa of mama hoort. Er is bijna geen geluid. Als je niets kan zien, niets kan horen, dan maar eens goed ruiken denkt Klein Beertje. Beren kunnen als de besten ruiken en wat hij ruikt, maakt hem blij. Hij ruikt honing! Niets is zo lekker als honing! Mama Beer had gezegd dat als hij wakker zou worden na zijn winterslaap, hij lekkere honing zou krijgen. Mama Beer had die speciaal bewaard voor na de winterslaap. De geur van honing wordt sterker en sterker.

"Lekker geslapen Klein Beertje?", vraagt Mama Beer.